

[Børsen.]

Pligt at mægle. Det er givet, at et enkelt Parti ikke helt og fuldt kan faa sin Vilje, men med Hensyn til at være Mægler mellem Tingene er denne Regering ikke udstyret med store Evner.

Man vil paadutte os i Venstre, at vi kun har Interesse for et bestemt Erhverv, Landbruget, og man har efterhaanden faaet en hel Del i Byerne til at tro paa det, men ikke desto mindre er det usandt. Vi interesserer os for alle Erhverv, men interesserer os særligt og har særlig i de sidste Aar interesseret os for, at der kan komme Ligevægt og Ligestilling mellem samtlige Landets Erhverv. Det arbejder vi paa her i Rigsdagen, men har arbejdet forgæves, fordi vi har mødt Modstand fra den nuværende Regering. Det er ogsaa urigtigt, at vi skulde have været uinteresserede for, hvorledes det gaar Arbejderne.

Hele vor sociale Lovgivning vidner herimod. Men jeg synes nok, at man faar et godt Billede af Forholdene, naar man ser, hvordan Socialministerens Budget er vokset til det kolossale Beløb 130 Mill. Kr. — saa vidt jeg husker, maaske endda en lille Smule over —, og tænker paa, at vi for en Snes Aar siden havde et Statsbudget paa hundrede Millioner Kroner alt i alt til samtlige Ministerier. Venstre har altid været interesseret i en god social Lovgivning, men naturligvis maa Socialministeren og Regeringspartierne forstaa, at der er Grænser ogsaa for, hvor langt disse Udgifter kan gaa op. Vi har været med til, hvad man vel kan kalde et ret dristigt Eksperiment, at gennemføre Socialreformen. Om denne Socialreform er der ret delte Meninger — f. Eks. er den omdisputeret inden for kommunale Kredse —, men det gaar vist med denne Lov, og ikke mindst med denne Lov, paa samme Maade som med flere andre, at om vi kan blive staaende ved det, vi har gennemført, afhænger af, hvorledes Administrationen fører det ud i Livet, og der maa jeg sige, at Socialministeren, som Loven ogsaa paabyder, naturligvis maa vaage over, at Misbrug ikke finder Sted, og at Lovens Forudsætninger respekteres. Hvis den bliver ført ud i Livet paa den rigtige, fornuftige Maade, er det i alt Fald mange Kommunalmands Mening, at saa vil Loven ogsaa kunne holde ud i Tiden.

Her mener jeg, at Socialministeren som den øverste Administrator har et meget stort Ansvær. Vi har Paaskehjælpsaffæren fra Aalborg i frisk Erindring. Efter lang Betænkningstid erklærede Ministeren, at den deroppe ydede Ekstrahjælp faldt

uden for Sociallovens Rammer, og at det Beløb, der var ydet, ikke kunde komme ind under den mellemkommunale Refusion; men Ministeren sluttede alligevel med at sige, at alt taget i Betragtning finder han ikke, at der var Grund til yderligere Paatale i denne Sag. At denne Sag er ude af Verden, tvivler jeg alligevel om. Socialministeren har altsaa i Virkeligheden udtalt, at Fler-tallet i Aalborg Kommunalbestyrelse har begaaet noget ulovligt, og Mindretallet der er selvfølgelig i allerhøjeste Grad utilfreds med, hvad der er sket deroppe. Jeg maa mene, at saaledes som Sagen staar nu, maa det være Indenrigsministeren, der tager Affære. Han er den, der til syvende og sidst staar som den øverste Magt i vore Kommuner, som skal paase, at det gaar rigtigt til inden for Kommunerne. Jeg skal derfor henstille til Indenrigsministeren, hvorvidt han vil overveje det Spørgsmaal og kan tænke sig et eller andet foretaget i Anledning af, hvad der er sket i Aalborg i Foraaret 1934.

Socialloven er naturligvis et uhyre stort Lovkompleks, men man forbavses alligevel noget over, at der allerede indtil nu skulde være udstedt 86 Cirkulærer. Man maa til en vis Grad beklage de Kommunal-mænd, der skal arbejde med en saadan Reform, fordi det bliver vanskeligt at hitte Rede i, hvordan Ministeriet forstaaer dette eller hint Punkt i den. Men det, jeg gerne vilde pointere her, er, at de sociale Ud-gifters stadige Stigen i høj Grad opfordrer til, at Ministeren skrider ind med fast Haand over for Ulovligheder, og at man i det hele taget økonomiserer saa meget som muligt i disse Tider ogsaa paa dette Om-raade.

Statsministeren fremsatte i sin Aabningstale den Betragtning, at der var en Bedring at spore i Landbruget, og deri kan jeg til Dels give ham Ret, men af Statsministerens Tale fremgaar det ogsaa, at han — og jeg maaske i højere Grad — kan tvivle noget om, hvorvidt denne Opgang, der har været det sidste Aars Tid, vil holde i Tiden, der kommer. Men selv om der altsaa har været en Bedring at spore, saa ser vi jo ifølge de fremkomne Regnskaber, at Forrentningen af Landbrugskapitalen fremdeles er nede paa et meget lavt Niveau. Ved de Regnskaber, som Professor H. O. Larsen er i Spidsen for, regner man med en Forrentning af 3,5 pCt. De jyske Landboforeninger har, tror jeg, ogsaa Regnskabsføring, og for deres Vedkommende er man nede paa omkring 3 pCt. Og saa maa vi huske paa, at der ingen Tvivl er om, at det er de mest vel-